

Project Deurne

*Martine Vermandere,
Amsab-Centrum Antwerpen*

Op zaterdag 24 november sloot de tentoonstelling 'Ik woon in een Monument' haar deuren. Meer dan duizend belangstellenden, merendeels bewoners van de betrokken wijken, bezochten dit 'toonmoment' van het project. Met dit initiatief wilde Amsab een positief beeld creëren van de wijken Conforta, Kronenburg, Arena en Unitas in Deurne. Het project werd ingediend binnen de campagne 'Actuele Volkscultuur' van de Koning Bouwdeijnstichting.

Op 26 oktober opende de tentoonstelling in het Koninklijk Atheneum aan de Frank Craeybeckxlaan. De locatie moest vooral centraal gelegen zijn opdat alle bewoners zich bij het project zouden betrokken voelen. Het atheneum was de perfecte plaats. Het werd ontworpen door architect Van Steenberghe die ook de Unitaswijk realiseerde. Het modernistische gebouw bood tal van mogelijkheden om aan de tentoonstelling een meer-

*Portretten van inwoners van Deurne (foto's
Lieve Cosijns, 2001)*

waarde te geven. Van Steenberghe had met zijn ontwerp immers meer voor ogen dan alleen maar een school; hij wou er ook een ontmoetingsplaats voor de buurtbewoners van maken. Zo voorzag hij een prachtige feestzaal op twee niveaus, waar we het architectuurgedeelte van de tentoonstelling onderbrachten. Daarnaast kwam er ook een badinrichting voor de buurtbewoners. In de doucheruimte - die door het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog door de buurtbewoners eigenlijk nooit werd gebruikt - werden de foto's van de jongeren tentoongesteld.

Voor de opening werd een beroep gedaan op de dans- en showgroep Malisa. Malisa verenigt jongeren van alle betrokken buurten en werd opgericht om hen op een aangename, zinvolle en niet dure manier aan vrijetijdsbesteding te laten doen. Met enkele nummers uit de musical 'Hair' brachten ze meteen de sfeer terug van de jaren '70, toen de Arenawijk gebouwd werd.

De tentoonstelling kreeg heel veel aandacht in de pers. Het programma 'Link' op Canvas wijdde er ook een item aan en er werden voor Radio Klara een tweetal interviews gegeven.

Onder de bezoekers telden we heel wat (ex-)bewoners van de wijken. De toezichhouders van de tentoonstelling werden bestookt met verhalen over de betrokken wijken. Opvallend was dat praktisch elke bezoeker ruimschoots de tijd nam om alles te bekijken. Eerst kwam het architectuurgedeelte waarin de historische van elke wijk verteld werd. Daarna kon je de modiefoto's bekijken om dan in de ruimte plaats te nemen waar de portretten en de getuigenissen te zien en te ho-

ren waren. Daarna kwam je langs de grappige prenten die architect Braem maakte over de geschiedenis van Deurne, om de rondgang te beëindigen in de feestzaal, waar iedereen onmiddellijk naar bekende personen op de familiefoto's begon te zoeken. De meeste jongeren gingen direct naar het badhuis. Daar hingen de foto's die zij zelf in hun eigen buurt genomen hadden en kon je de video bekijken die in de plaatselijke bibliotheken opgenomen was, en waarin de jongeren hun foto's becommentariëren.

Wat was nu de effectiviteit van dit project?

Uit de buurten kwamen heel wat positieve reacties. Daarvan getuigt ook het register waarin elke bezoeker zijn opmerkingen over de tentoonstelling kwijt kon. Het project kreeg mede door de affiches in de etalages van de winkelstraten heel wat aandacht in Deurne zelf. Toch hebben we enige bedenkingen bij het effect dat uiteindelijk bereikt wordt met dergelijk initiatief.

Vooreerst is het een spijtige vaststelling dat net op het moment dat het project zijn toonmoment kent en dus zijn eindfase bereikt heeft, de bewoners hun verhaal kwijt willen. Pas dan zou het opportuun zijn massaal te interviewen. Op de tentoonstelling hadden zeker opnameapparatuur en een interviewer moeten zijn om de verhalen die spontaan aan de toezichthouders werden verteld vast te leggen. Het budget was echter te krap om ook dit nog te realiseren.

Iedere bewoner die meewerkte aan het project was trots op het resultaat. De portretfoto's van Amsab-fotografe Lieve

Cosyns laten de bewoners in al hun waardigheid zien.

Hierbij willen we ook pleiten voor het verzamelen van de getuigenissen van de diverse projecten binnen de campagne 'Actuele Volkscultuur' van de Koning Boudewijnstichting, het SIF-project *vertel.de.stad!*, de projecten van de Erfgoedcel en andere initiatieven rond mondelinge getuigenissen. Het samenbrengen van al de mondelinge getuigenissen uit al deze initiatieven zou zeker een meerwaarde geven aan dergelijke projecten.

Ondertussen kregen we van het district Deurne positief nieuws. Het heeft namelijk een budget vrijgemaakt om onder de noemer 'Over Deurnes Daken' projecten op te starten die reminiscenties noteren over de geschiedenis van Deurne.

K
R
O
N
I
E
R
K

**Les Solidarités
Internationales:
transitions,
métamorphoses et
perspectives**

Piet Creve, Amsab

Onder deze ambitieuze titel organiseerde het 'Centre d'Histoire et de Sociologie des Gauches', verbonden aan het 'Institut de Sociologie' van de Université Libre de Bruxelles, op 30 november en 1 december 2001 een internationaal colloquium. Op de eerste dag ging de aandacht naar het verleden, vooral het interbellum